

i en annan medlemsstat, med beaktande av produktens farmakologiska, immunologiska eller metaboliska verkningar, klassificerar samma produkt som läkemedel i den mening som avses i artikel 1.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat är — för att kunna klassificera en produkt som läkemedel enligt direktiv 2001/83 i dess lydelse enligt förordning nr 1901/2006, vilken redan klassificerats som CE-märkt medicinteknisk produkt i en annan medlemsstat enligt direktiv 93/42 i dess lydelse enligt direktiv 2007/47 — skyldiga att tillämpa förfarandet i artikel 18 i direktiv 93/42 i dess lydelse enligt direktiv 2007/47 och, i förekommande fall, skyddsklausulen i artikel 8 i nämnda direktiv 93/42 innan förfarandet för klassificering enligt direktiv 2001/83 i dess lydelse enligt förordning nr 1901/2006, inleds.
3. En produkt som visserligen inte är identisk med en annan produkt som i en medlemsstat har klassificerats som läkemedel men som har en gemensam beståndsdel med den produkten och samma verkningssätt, kan i princip inte saluföras som medicinteknisk produkt enligt direktiv 93/42 i dess lydelse enligt direktiv 2007/47 i samma medlemsstat om inte en annan egenskap hos den produkten som är relevant med beaktande av artikel 1.2 a i nämnda direktiv 93/42 medför att produkten ska klassificeras som medicinteknisk produkt och saluföras som en sådan, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 133, 05.05.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court — Irland) — Donal Brady mot Enviromental Protection Agency

(Mål C-113/12) ⁽¹⁾

(Miljö — Direktiv 75/442/EEG — Gödselvatten som produceras och lagras i en anläggning för svinuppfödning i väntan på att avyttras till jordbrukare som använder det som gödningsmedel på sina marker — Klassificering som avfall eller som biprodukt — Villkor — Bevisbörda — Direktiv 91/676/EEG — Införlivande har inte skett — Producentens personliga ansvar för att dessa jordbrukare iakttar unionsrätten avseende hantering av avfall och gödningsmedel)

(2013/C 344/38)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Donal Brady

Motpart: Enviromental Protection Agency

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Supreme Court — Tolkning av artikel 2.1 b i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996 (EGT L 135, s. 32) — Begreppet avfall — Gödselvatten från svin som tillhandahålls av en svinuppfödare till jordbrukare som gödningsmedel — Rätt för en medlemsstat enligt unionsrätten om kontroll med avfall att hålla uppfödaren personligt ansvarig om inte jordbrukarna använder gödselvattnet som gödningsmedel på sina marker

Domslut

1. Artikel 1 a första stycket i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall i dess lydelse enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996 ska tolkas så att gödselvatten som producerats på en anläggning för storskalig svinuppfödning och lagras i avvaktan på att levereras till jordbrukare för att de ska använda gödselvattnet som gödningsmedel på sina marker inte utgör "avfall" i den mening som avses i denna bestämmelse utan en biprodukt när producenten avser att saluföra gödselvattnet på för denne ekonomiskt fördelaktiga villkor i en senare process, förutsatt att detta återanvändande inte endast är möjligt utan säkerställt och utan att det behöver vidtas någon ytterligare process före användandet och att den utgör ett led i en pågående produktionsprocess. Det ankommer på de nationella domstolarna att avgöra, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i de konkreta situationerna, huruvida dessa olika kriterier är uppfyllda.
2. Unionsrätten utgör inte hinder för att bevisbördan för att de kriterier som gäller för att ett ämne såsom gödselvatten som produceras, lagras och överläts under sådana omständigheter som i det nationella målet utgör en biprodukt åvilar producenten av gödselvattnet, förutsatt att detta inte undergräver unionsrättens effektivitet, bland annat direktiv 74/442, i dess lydelse enligt beslut 95/350, och att det säkerställs att de skyldigheter som följer av unionsrätten iaktas, särskilt den skyldighet som består i att inte tillämpa bestämmelserna i detta direktiv med avseende på ämnen som genom tillämpning av dessa kriterier ska betraktas som biprodukter och med avseende på vilka direktivet inte är tillämpligt.
3. Artikel 2.1 b iii) i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt beslut 96/350, ska tolkas så att när rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket inte har införlivats med en medlemsstats rätt kan inte stallgödsel som har producerats på en anläggning för svinuppfödning i den medlemsstaten, till följd av sistnämnda direktiv, betraktas som att det "omfattas av annan lagstiftning" i den mening som avses i denna bestämmelse.

4. I en situation där gödselvatten som produceras och innehåller en anläggning för svinuppfödning ska klassificeras som "avfall" i den mening som avses i artikel 1 a första stycket i direktiv 75/442, i ändrad lydelse enligt beslut 96/350 gäller följande:

— Artikel 8 i direktivet ska tolkas så att den utgör hinder för att innehavaren ges tillstånd, oavsett med vilka villkor det förenas, att göra sig av med avfallet genom att avyttra det till en jordbrukare som använder det som gödningsmedel på sin mark om det framgår att denne jordbrukare varken har det tillstånd som anges i artikel 10 i direktivet eller har undantag från skyldigheten att inneha ett sådant tillstånd och är registrerad i enlighet med bestämmelserna i artikel 11 i direktivet.

— Artiklarna 8, 10 och 11 i direktivet i förening ska tolkas så att de utgör hinder för att avfall som innehavaren avyttrar till en jordbrukare som använder det som gödningsmedel på sin mark och som innehar ett sådant tillstånd som anges i artikel 10 eller är undantagen från skyldigheten att ha ett sådant tillstånd och är registrerad enligt artikel 11 underkastas villkoret att innehavaren hålls ansvarig för att den jordbrukaren iakttar de bestämmelser som är tillämpliga avseende de återvinningsåtgärder som sistnämnde jordbrukare utför enligt unionsrätten om hantering av avfall och gödningsmedel.

(¹) EUT C 151 av den 26.5.2012

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Republiken Frankrike mot Europeiska kommissionen

(Mål C-115/12 P) (¹)

(Överklagande — Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) — Gemenskapens strukturåtgärd i regionen Martinique — Nedsättning av finansiellt stöd — Offentlig upphandling av byggentreprenader — Verksamhet i överensstämmelse med unionsbestämmelserna — Samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader — Direktiv 93/37/EEG — Artikel 2 — Begreppet direkt subvention — Begreppet anläggningar för sport, rekreation och fritid)

(2013/C 344/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard och N. Rouam)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac och A. Steiblyte)

Saken

Överklagande av tribunalens (sjunde avdelningen) dom av den 16 december 2011 i mål T-488/10, Frankrike mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut den K(2010) 5229 av den 28 juli 2010 om innehållande av en del av bidraget från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till samlade programplane-

ringen för mål 1 avseende gemenskapens strukturåtgärder i regionen Martinique i Frankrike — Samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader — Begreppet direkt subvention — Begreppet anläggningar för sport, rekreation och fritid — Felaktig rättstillämpning — Bristfällig motive-ring

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 138, 12.05.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bariatrix Europe Inc. SAS

(Mål C-120/12 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 74.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 50.1 första och tredje styckena — Invändning från innehavaren av ett äldre varumärke — Varumärkets förekomst — Bevisning som ingetts till stöd för invändningen efter utgången av den utsatta fristen — Beslut att inte beakta — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Bestämmelse i vilken något annat anges — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis)

(2013/C 344/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bernhard Rintisch (ombud: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider), Bariatrix Europe Inc. SAS

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelat den 16 december 2011 i mål T-62/12, Rintisch mot harmoniseringsbyrån och genom vilken tribunalen ogiltigförklarade en talan om ogiltigförklaring, som väckts av innehavaren av de nationella ord- och figurmärkena "PROTI", "PROTIPOWER" och "PROTIPLUS" för varor i klasserna 29 och 32 och det nationella ordmärket "PROTITOP" för varor i klasserna 29, 30 och 32, av det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 15 december 2008 i ärende R 740/2008-4, om avslag av överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå sökandens invändning mot registrering